

Det er en forkert fremstilling, som statsministeren også har prøvet at fremføre med i tv. Det er simpelt hen lodret usandt. Det var højrefløjen plus de daværende regeringspartier, der ønskede at fortsætte sanktionerne.

Når vi synes, det var forkert, var det, fordi det formentlig har betydet, at 1,5 millioner irakere er blevet dræbt. Det er Hans von Sponnecks, den tidligere FN-udsending i Irak, bedste bud på, hvor mange der måtte lade livet. Vi synes ikke, at man skal tage mennesker som gidsler på den måde, også fordi de, der skulle være modstanden mod Saddam Hussein, var i en situation, hvor hele deres liv gik med overhovedet at opretholde livet.

Så derfor: Kan vi ikke godt vænne os til en debatform, hvor man, når man som statsminister bliver taget i en direkte usandhed, så rejser sig op og siger: Jeg beklager, jeg beklager, jeg beklager?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, for der er ikke det fjerneste at beklage. Tværtimod er der grund til at anklage hr. Villy Søvndal og SF for den holdning, som partiet har indtaget i forhold til Saddam Hussein. Hr. Villy Søvndals løsning på det her problem har jo været, at Saddam Hussein skulle have lov til at fortsætte, uden at nogen greb ind. Konsekvensen af hr. Villy Søvndals holdning er jo, at det internationale samfund ingenting måtte gøre over for Saddam Hussein. Og i tilgift ville hr. Villy Søvndal bare lempe sanktionerne som en opmuntring til Saddam Hussein og hans regime.

Derfor er der ikke grund til at beklage noget. Der er tværtimod grund til at anklage SF for at vise blødhed over for en tyran som Saddam Hussein, der er stærkt angribelig i forhold til det arabiske folk, der blev undertrykt og pint og plaget af Saddam Hussein og hans regime – også i forhold til verdens andre tyranner og terrorister, som på den måde ville få et meget, meget farligt signal om, at hvis de bare håndfast fortsatte deres farlige spil, var der sådan nogle som SF og andre, der ville vise blødhed og lade fem og syv være lige.

Kl. 15.45

Så der er ikke grund til at beklage noget. Det er en regulær politisk uenighed mellem hr. Villy Søvndal og mig. Men hr. Villy Søvndal skal ikke komme og påstå, at jeg er den eneste, eller at den danske regering er den eneste, der opfattede Saddam Hussein som en trussel mod international fred og sikkerhed, for det har FN's Sikker-

hedsråd fastslået enstemmigt i november 2002 og bl.a. henvist til truslen fra masseødelæggelsesvåben og langtrækkende missiler.

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, vi er inde i en politisk fase i øjeblikket i forholdet mellem regeringen og oppositionen, hvor vi er i gang med, hvad man kan kalde en dokumentation af de ting, der er lodret forkerte, som statsministeren går rundt og siger.

Jeg vil gerne påtage mig at fremskaffe det klip, hvor statsministeren siger, at det var hans hold, der var modstandere af sanktionerne, og venstrefløjen, der var tilhænger af sanktionerne, og bare forære ham det for at vise, at der var han igen ude med en lodret forkert, urigtig påstand.

Jeg synes, det er et problem for debatten, at vi har en statsminister, der så ofte bliver taget i ud-sagn, der oplagt er usande. Det pirrer mit almindelige instinkt som politiker, at vi ikke er i stand til at få en mere ordentlig tone i debatten.

Så vil jeg sige til fremstillingen, at enten er man tilhænger af at bryde alle regler, som statsministeren gjorde sammen med sine gode venner Bush og Blair, eller også er man tilhænger af bare at lade Saddam Hussein sidde. Tænk sig her et halvt år efter krigen, hvor det ikke går ret godt, at kunne fremføre med så primitivt og usandt et billede. Det synes jeg er lidt deprime-rende.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er jo så nødt til at stille spørgsmålet: Hvad er det hr. Villy Søvndal vil? Vil hr. Villy Søvndal virkelig ønske sig Saddam Hussein tilbage? Jeg går ud fra, at svaret er nej, det vil hr. Villy Søvndal ikke. Det går jeg trods alt ud fra. Anderledes kan jeg ikke opfatte det. Hr. Villy Søvndal er også enig i, at det var godt at komme af med hr. Saddam Hussein.

Hvis vi er enige om det, så er spørgsmålet: Hvordan kommer man bedst af med ham? Tror man, at det ville være ved at lade fem og syv være lige, og at Saddam Hussein selv ville gå af, eller tror man, at det var ved at iværksætte en militær aktion? Jeg må altså sige, at det er naivt at tro, at Saddam Hussein selv ville gå af.

Nu har han i 12 år leget kispus med det internationale samfund og pint, plaget, undertrykt og forfulgt sit eget folk. Der har det internationale samfund en forpligtelse til at gribe ind. Det var vi altså nogle der mente, og det var vi nogle der bakkede op. Og det er en regulær politisk uenighed mellem hr. Villy Søvndal og mig.